

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Claus Larsen-Jensen indrømmede, at vi har helt frie kapitalbevægelser, at det er en del af ØMU'en, og at ØMU'en ikke ændrer noget ved det. Det er jeg sådan set tilfreds med.

Han indrømmer, at når det drejer sig om internationale forhandlinger, så ligger der heller ikke noget i ØMU'en om det. Det er EU, der har en forhandlingskompetence. Han siger så, at det da godt kan være, at man så snakker mere sammen med andre. Ja, det kan da altid godt være, at man gør det. Det gør man formentlig også i øjeblikket.

Men tror hr. Claus Larsen-Jensen virkelig, at man kan forestille sig, at Storbritannien kan blive holdt uden for de væsentlige beslutninger. Storbritannien er jo også uden for ØMU'en, og er det virkelig ikke totalt absurd at forestille sig, at de andre for det første vil begå traktatbrud og forhandle uden om lande, som er med i EU, men ikke med i ØMU'en, og at de for det andet vil gå uden om et så stort land som Storbritannien, som skal mobbes ud, fordi det ikke er med i ØMU'en.

Det er vigtigt at få sagt: Vi sidder jo ikke i en lille jolle i det store, oprørte Atlanterhav. Hvis det bliver et nej i Danmark, bliver det også et nej i Sverige, i Storbritannien. Der er flere lande, der er uden for ØMU'en, og det skal man også vide, når man diskuterer de her ting.

Så igen om indflydelsen: Kunne hr. Claus Larsen-Jensen ikke kort fortælle den danske befolkning: Hvori gør Danmark en forskel? Hvad ville have været anderledes, hvis Bodil Nyboe Andersen havde siddet med i Den Europæiske Centralbank? Hvad havde været anderledes, hvis den danske regering havde deltaget fuldt ud i eurosamarbejdet indtil nu? Mit svar er: Intet! Og det ved hr. Claus Larsen-Jensen udmærket.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne først starte med at takke hr. Claus Larsen-Jensen for at referere fra et Ritzautelegram, som viser, at den konklusion, han efterfølgende så når frem til, er fuldstændig forkert.

Altså, det er jo rigtigt, som hr. Jann Sjursen har sagt, at skal der skabes flydende valutakurs over for euroen efter et nej den 28. september, og skal der devalueres, så er det bl.a. Socialdemokraterne, der skal ønske det og gå ind for det og ville stemme for det her i Folketinget, og det

har jeg altså ikke hørt nogen signaler om. Dansk Folkeparti ønsker ikke den politik efter et nej den 28. september. Det har jeg sagt heroppefra, og det fremgår også klart af det, hr. Claus Larsen-Jensen har citeret.

Noget andet er så – og det synes jeg da er dybt bekymrende – at hr. Claus Larsen-Jensen ikke mener, at man overhovedet må debattere spørgsmålet, altså at der skal være lukket land for enhver debat om det. Må jeg henvise til de økonomiske vismænds rapport, side 7, hvor de tager en diskussion om det. Det er selvfølgelig den frihed, man har ved at have en valuta, at der kan være nogle, der tager diskussionen, og er det det, hr. Claus Larsen-Jensen vil have lukket? Altså, må emnet ikke diskuteres? Må hr. Frank Aaen ikke gå op og diskutere, om vi reelt devaluerer, fordi vi følger med euroens udvikling over for dollar og andre samhandelspartners valuta. Er det det, hr. Claus Larsen-Jensens ærinde i virkeligheden er? For det er i hvert fald ikke, som det er konstateret indtil nu, at der skulle være fornemmelser her i Folketinget for at opløse det samarbejde, der p.t. er.

Formanden:

Jeg har nu tilbage på min talerliste hr. Frank Aaen.

Jeg skal spørge, om der er andre, der ønsker korte bemærkninger i denne runde? Det er ikke tilfældet. Så er talerlisten for korte bemærkninger lukket i denne omgang, og efter hr. Frank Aaens indlæg svarer hr. Claus Larsen-Jensen, og jeg går derefter videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er et reelt problem for landets økonomi, at euroen i øjeblikket styrtdykker, og det er det, fordi kun halvdelen af vor samhandel er med Euroland. Den anden halvdel af vores samhandel er med USA, Japan, Sverige, England, som står uden for euroen, og det er derfor, at det med fastkurspolitik er meget mere kompliceret end det, som regeringen bare prøver at lægge frem.

Lad os så sige, at det, vi ønsker, og den frihed, vi ønsker at bevare mest muligt, er, at vi i Danmark kan føre en økonomisk politik – ikke uafhængig af udlandet, men hvis der kommer kriser i Euroland, så er vi i stand til at føre en anden politik i Danmark, der sørger for, at arbejdsløsheden ikke stiger, bare fordi der er problemer i Tyskland, eller hvis der skulle komme